

กสม. ๒

รายงานผลการตรวจสอบ
การละเมิดสิทธิมนุษยชน

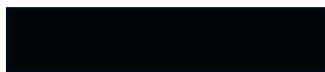
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๓๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๔๒/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิในกระบวนการยุติธรรม กรณีกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการดำเนินคดี

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด

๑. ความเป็นมา

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๒๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๒ กล่าวอ้างว่า เดิมผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง และได้รับการปล่อยตัวเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อมาวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรปากเกร็ดนำหมายจับของศาลจังหวัดนนทบุรีเมื่อปี ๒๕๔๙ มาใช้จับกุมผู้ร้องอีกครั้ง โดยผู้ถูกร้องอ้างว่าผู้ร้องมีคดีที่ยังไม่ถูกดำเนินคดีอีก ๒ คดี ผู้ร้องเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการทำหน้าที่ของผู้ถูกร้องเนื่องจากขณะที่ศาลจังหวัดนนทบุรีออกหมายจับ ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง แต่ผู้ถูกร้องไม่เร่งรัดดำเนินคดีกับผู้ร้องในขณะนั้น การจับกุมผู้ร้องในภายหลังส่งผลทำให้ผู้ร้องต้องเสียสิทธิในการนับโทษต่อเนื่องและการลดวันต้องโทษตามหลักเกณฑ์ของกรมราชทัณฑ์ จึงขอให้ตรวจสอบ

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

/ ๓. การตรวจสอบ ...

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบโดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- ๑) บันทึกการให้ถ้อยคำของ ██████████ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒
- ๒) หนังสือสถานีตำรวจภูธรปากเกร็ด ที่ ตช ๐๐๑๖.๔๕(ส)/๔๔๘๗ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๓) หนังสือทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ที่ ยธ ๐๗๒๕/๓๓๙๓ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๔) หนังสือศาลอาญา ที่ ศย ๓๐๐.๐๐๒/อท ๗๘๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๕) หนังสือศาลจังหวัดนนทบุรี ที่ ศย ๓๐๑.๐๐๗/ส ๑๔๕๙๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๔. รัฐธรรมนูญ พันธกรณีระหว่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ๔.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๘
- ๔.๒ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ข้อ ๑๔
- ๔.๓ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา บทที่ ๔ มาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ ๔.๔.๔

๕. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังในเบื้องต้นได้ว่า เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมดำเนินคดีรวม ๒ คดี และถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรี คดีหมายเลขดำที่ ██████████ คดีหมายเลขแดงที่

ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๐ และศาลอาญาคดีหมายเลขดำที่ คดีหมายเลขแดงที่ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุกรวม ๒๑ ปี ผู้ร้องถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ในระหว่างคุมขังผู้ร้องได้รับพระราชทานอภัยโทษ จำนวน ๔ ครั้ง จนเหลือกำหนดโทษจำคุก รวม ๙ ปี ๒ เดือน ๒๖ วัน ได้รับอนุมัติจากกรมราชทัณฑ์ ให้ได้รับการปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก จำนวน ๓๕๗ วัน และได้รับการปล่อยตัวจากทัณฑสถานวัยหนุ่มกลางเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ร้องถูกผู้ถูกร้องจับกุม ตามหมายจับของศาลจังหวัดนนทบุรี ที่ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ และในวันเดียวกัน ผู้ร้องยังถูกจับกุมตามหมายจับของศาลจังหวัดนนทบุรี ที่ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ อีกด้วย ผู้ร้องถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ซึ่งต่อมาศาลจังหวัดนนทบุรีได้มีคำพิพากษายกฟ้อง หนึ่งคดี และอีกหนึ่งคดีศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้จำคุกผู้ร้องเป็นเวลา ๑๘ ปี โดยขณะร้องเรียน ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังอยู่ในเรือนจำกลางบางขวาง

กรณีมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า การจับกุมและดำเนินคดีอาญาต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ตามหมายจับของศาลจังหวัดนนทบุรีที่ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๙ และหมายจับที่ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ถูกร้องดำเนินการในลักษณะล่าช้า ไม่เร่งรีบ สอบสวนดำเนินคดีกับผู้ร้อง เป็นเหตุให้ผู้ร้องไม่ได้รับการอำนวยความสะดวก เป็นการกระทำหรือละเลย การกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนตามที่ผู้ร้องกล่าวอ้างหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๘ บัญญัติให้รัฐพึงจัดระบบการบริหารงานในกระบวนการยุติธรรมทุกด้านให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ และให้ประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก รวดเร็ว และไม่เสีย ค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร ประกอบกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ซึ่งเป็นหนังสือสัญญาด้านสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคีและมีพันธกรณีที่จะต้องปฏิบัติตาม ข้อ ๑๔^๑ กำหนดให้ในการพิจารณาคดีอาญา บุคคลทุกคนซึ่งต้องหาว่ากระทำผิดย่อมมีสิทธิที่จะได้รับ หลักประกันขั้นต่ำในการพิจารณาโดยไม่ชักช้าเกินความจำเป็น และในการปฏิบัตินั้นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา บทที่ ๔

/ มาตรการ ...

^๑ กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

ข้อ ๑๔

๓. ในการพิจารณาคดีอาญา บุคคลทุกคนซึ่งต้องหาว่ากระทำผิดย่อมมีสิทธิที่จะได้รับหลักประกันขั้นต่ำ ดังต่อไปนี้โดยเสมอภาค

(ค) สิทธิที่จะได้รับการพิจารณาโดยไม่ชักช้าเกินความจำเป็น

มาตรการควบคุม ตรวจสอบ และเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ข้อ ๔.๔.๔ กำหนดแนวทางการสอบสวนคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมในคดีอื่นไว้ โดยให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวนดำเนินคดีกับผู้ต้องหาซึ่งถูกคุมขังในคดีอื่นให้แล้วเสร็จ โดยไม่ต้องรอให้พ้นโทษในคดีเดิมก่อน และส่งสำนวนให้พนักงานอัยการโดยเร็ว ดังนั้น ในเรื่องร้องเรียนนี้ ผู้ร้องจะได้รับสิทธิในฐานะผู้ต้องหาตามหลักประกันสิทธิที่รัฐธรรมนูญและกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองให้การรับรองหรือไม่ จึงต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกร้องได้ปฏิบัติหน้าที่สอบสวนโดยล่าช้าเกินกว่าความจำเป็นหรือไม่

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของผู้ถูกร้องในการสอบสวนดำเนินคดีต่อผู้ร้องที่เป็นปัญหาเรื่องร้องเรียนนี้ปรากฏว่า ก่อนการจับกุมผู้ร้อง พนักงานสอบสวนคนเดิมได้ดำเนินการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในคดีที่ผู้ร้องเป็นผู้ต้องหาร่วมในความผิดเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ฐานปล้นทรัพย์ผู้อื่น จนสรุปสำนวนและนำตัวผู้ต้องหาที่จับตัวได้ส่งต่อพนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรี เพื่อพิจารณาสั่งฟ้องต่อศาลจังหวัดนนทบุรีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ แล้วแต่เนื่องจากระหว่างการทำดำเนินคดีดังกล่าว ผู้ร้องเป็นผู้ต้องหาที่หลบหนี พนักงานสอบสวนจึงดำเนินการขอศาลจังหวัดนนทบุรี ออกหมายจับที่ [REDACTED] ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ ไว้ และต่อมาในระหว่างการติดตามตามหมายจับ เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบคดีต่อมา ได้จับกุมผู้ร้องและทำการสอบสวนดำเนินคดีจนศาลตัดสินจำคุกผู้ร้อง ซึ่งการจับกุมครั้งนี้เป็นเวลาภายหลังจากผู้ร้องพ้นโทษในคดีก่อนหน้านี้นี้มาแล้วกว่า ๓ ปี (นับแต่วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖) โดยผู้ถูกร้องให้เหตุผลว่า เหตุที่ทำการจับกุมและดำเนินคดีต่อผู้ร้องในคดีที่เป็นปัญหานี้ เนื่องจากพนักงานสอบสวนเดิม (พันตำรวจโท [REDACTED]) อ้างว่าระหว่างสอบสวนไม่ทราบว่าผู้ร้องถูกจับกุมคุมขังอยู่ที่ใด และกรณีผู้ต้องหาหลบหนีการจับกุมและไปถูกจับกุมคุมขังในคดีและสถานที่อื่น หากไม่มีการแจ้งมาให้พนักงานสอบสวนทราบ พนักงานสอบสวนจะไม่ทราบและเป็นเหตุให้ไม่มีการดำเนินคดีตามหมายจับที่ผู้ต้องหาหลบหนีอยู่ ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงให้เห็นได้ว่า ในห้วงระยะเวลากว่า ๗ ปี (ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๖) ที่ผู้ร้องเป็นผู้ต้องขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องหรือพนักงานสอบสวนคนใดดำเนินการตรวจสอบข้อมูลซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนที่จะต้องดำเนินการเกี่ยวกับการหาตัวผู้ต้องหาหลบหนีเช่นการปฏิบัติของพนักงานสอบสวนทั่วไป โดยหากผู้ถูกร้องทำการตรวจสอบข้อมูลกับกรมราชทัณฑ์ก็จะสามารถสืบพยานได้ว่าผู้ร้องถูกคุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่มกลางหรือไม่ได้ไม่ยาก และจะทำให้การสอบสวนคดีที่ผู้ร้องเป็นผู้ต้องหาเป็นไปตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ได้ โดยไม่ต้องรอให้มีการแจ้งข้อมูลมาให้พนักงานสอบสวนทราบ และเมื่อข้อเท็จจริงยังปรากฏต่อไปด้วยว่า การจับกุมและดำเนินคดีต่อผู้ร้องที่เป็นปัญหาตามคำร้องนี้ ผู้ถูกร้องสามารถระทำการจับกุมภายหลังจากที่ผู้ร้องพ้นโทษได้ด้วย

/ ดังนั้น ...

ดังนั้น การดำเนินคดีนี้ต่อผู้ร้อง แม้ผู้ถูกร้องจะดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมก็ตาม แต่ก็ต้องถือว่าเป็นการดำเนินการที่ล่าช้าโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ร้อง อันเป็นการกระทบต่อสิทธิของผู้ต้องหาที่จะได้รับการอำนวยความสะดวกยุติธรรมด้วยการดำเนินคดีอย่างรวดเร็ว และเมื่อนำเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่ถือว่าล่าช้าของผู้ถูกร้องมาพิจารณาก็ไม่ปรากฏถึงเหตุผลความจำเป็นใดที่มาสสนับสนุนการทำหน้าที่ของผู้ถูกร้อง จึงเป็นการปฏิบัติที่ทำให้ผู้ร้องไม่ได้รับสิทธิที่จะได้รับการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด โดยไม่มีเหตุจำเป็น กรณีจึงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง โดยสาเหตุส่วนหนึ่งน่าจะมาจากการปฏิบัติของผู้ถูกร้องเองและระบบข้อมูลสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรมที่ยังไม่เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

อย่างไรก็ตามในเรื่องการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ผู้ต้องหาที่เป็นผู้ต้องขัง คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เคยจัดทำรายงานข้อเสนอแนะที่ ๒/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยให้คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ควรดำเนินการประสานงานระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะกระทรวงยุติธรรมในฐานะผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนากระบวนการยุติธรรมอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window on Justice : NSWJ) ให้เร่งรัดหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด ดำเนินการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรม เพื่อนำมาใช้สำหรับแก้ไขปัญหาการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังที่มีการอายัดในชั้นสอบสวนให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งในเรื่องดังกล่าวกระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการบรรจุโครงการดังกล่าวไว้ในยุทธศาสตร์กระทรวงยุติธรรม (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) และมอบหมายให้สำนักงานกิจการยุติธรรมเป็นผู้ดำเนินโครงการพัฒนากระบวนการยุติธรรมอิเล็กทรอนิกส์ (NSWJ) แล้ว แต่ปัจจุบันยังไม่แล้วเสร็จ จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกระทรวงยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

๖. มาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกระทรวงยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) ประกอบมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการดังนี้

/ ๖.๑ ให้สำนักงาน...

๖.๑ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสอบสวนหาสาเหตุของความล่าช้าในกรณีนี้ และหากพบว่าเจ้าหน้าที่คนใดกระทำหรือละเลยการกระทำจนเป็นเหตุให้ผู้ร้องตามคำร้องนี้ไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกควรดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และกำชับให้พนักงานสอบสวนในหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ปฏิบัติตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา อย่างเคร่งครัด เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ต้องหาให้ได้รับการสอบสวน ดำเนินคดีด้วยความรวดเร็ว ต่อเนื่อง และเป็นธรรมต่อไป ทั้งนี้ ภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้

๖.๒ ให้กระทรวงยุติธรรมเร่งรัดดำเนินโครงการพัฒนากระบวนการยุติธรรมอิเล็กทรอนิกส์ (National Single Window on Justice : NSWJ) ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว สำหรับให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งหมด สามารถเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ต้องหาที่เป็นผู้ต้องขัง ตามที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเคยมีข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ โดยขอทราบผลความคืบหน้า การดำเนินการภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานนี้

๗. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๗/๒๕๖๔ (๑๒) เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ จึงมีมติว่า การดำเนินคดีของผู้ถูกร้องเป็นการปฏิบัติที่ไม่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร้องตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และให้เสนอแนะมาตรการหรือแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันหรือแก้ไขการละเมิดสิทธิมนุษยชน ตามข้อ ๖ ของรายงานนี้ ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๑) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๑) และมาตรา ๓๖ เพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางปรีดา คงแป้น

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นายवलันต์ ภัยหลีกถึ

กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

